

Piše: Igor Isailović

Srpski nacionalni interesi

Vekovi iza nas jasno ukazuju na to da nismo imali talenta da jasno odredimo naše nacionalne interese, pa samim tim nismo ni uspjeli da odredimo prave mere za realizaciju tih interesa. Oduvek smo vodili politiku konfrontacije sa komsijama umesto kohabitacije, nismo se dovoljno zalagali za liberalnu privredu, birokratija je do temelja urušila privredni sistem, pogrešno smo vodili poresku politiku, opozicija je gotovo uvek bila destruktivna, kriminal je zauzeo pozicije kakve nije u drugim zemljama, selektivna pravda urušila je pravni sistem, nepotizam je bio ključ uspeha pojedinaca i uništenja nacije. Jednostavno rečeno, nakon svega, a posebno pošto su se granice zemlje iz godine u godinu smanjivale, dotakli smo dno i postali nacija bez nade...

Najzad je ekonomija zauzela centralnu poziciju u našim životima i dnevnoj politici. Konačno je neko shvatio da je to prvi nacionalni interes. Budžet zemlje postao je centralna tema umesto ličnih budžeta. Veliki investicioni projekti su konačno teme (utisci) dana, nedelje, meseca, godine. Politika kohabitacije i saradnje u regionu te zajedničko apliciranje za velike infrastrukturne projekte postali su svakodnevica. Čini se da su stvari počele da se kreću u pravom smeru.

Čudno je, međutim, zašto nema jasnih opredeljenja za srpske nacionalne interesi i zašto se ne postigne pun nacionalni konsenzus po tim pitanjima. To će biti od presudne važnosti za dalji razvoj. Svedoci smo destruktivnih mera onih koji se bore za vlast, a one šalju pogubnu po-

Nije samo opozicija ta koja ugrožava nacionalne interese. Birokratija je destruktivnija po ekonomiju kao prvi strateški nacionalni interes od opozicije, jer svojim nepromišljenim potezima ili pasivnošću svakodnevno ukazuju na to da investitori i nisu baš dobrodošli. Svakodnevno smo svedoci da se retroaktivnim rešenjima nameću nove obaveze onim investitorima koji su rešili kod nas da ulažu sredstva. To nas sigurno ne preporučuje jer ponekad načelo pravne sigurnosti jeste samo teoretski pojam. Pasivnost, s druge strane, predstavlja primer za Riplija...

Pogrešna poreska politika i selektivnost u primeni propisa utabali su put poreskim evazijama i sivoj zoni. Danas se redovan poreski platiša oseća prevarenim kada plati porez, a onaj ko vrši poresku evaziju ili je

Da slučajno ovaj tekst ne bi bilo mapetovsko pljuckanje sa balkona, veliku odgovornost za bolje sutra imamo upravo mi sami, a ne samo nosioci vlasti. Kolektivna apatija, neefikasnost, depresija, nerad, neobrazovanost odavno su, nažalost, odlike našeg društva.

ruku retkim investitorima koji se i odluče za investiranje u našoj zemlji. Investitori žele stabilnu privredu i pravni sistem, a nejasnim porukama i pretnjama onih koji pretenduju na vlast šalje se signal da ničija investicija nije sigurna. Posebno buni činjenica da neke stranke danas energično napadaju jednu od najvećih investicija u prošlosti, a dok su bili na vlasti, bili su protagonisti tih investicija. Šteta po nacionalni interes je nemerljiva.

poreski dužnik ili je heroj. Da li je moguće da se uvek primenjuje mera povećanja fiskalnih nameta kada postoji budžetski deficit? Analize su utvrdile da se, na primer, merom uvećanja stope PDV-a nije uvećala njegova naplata već suprotno. Siva zona je, međutim, na nivou iz devedesetih. To nije znak građanske neposlušnosti već samo znak da mere nisu adekvatne ili je selektivna primena uticala na evaziju. Dobar poreski sistem jednak je dobrom budžetu, a do-

Skrećem pažnju čitaocima ovog teksta i preporučujem knjigu Dejla Karnegija „Psihologija uspeha“, u kojoj se ukazuje na vrednosti koje su nam često zarobljene u podsvesti:

Prihvatanje sebe potiče od naše sposobnosti da sebe prihvatimo kao ljudsko biće i pritom se fokusiramo da naše pozitivne strane: ono u čemu smo dobri, pozitivne osobine i karakteristike koje čine da budemo baš to što jesmo. Kada se fokusiramo na te oblasti, pozitivno utičemo i na samopouzdanje i na samopoštovanje. Isuviše često se ljudi koncentrišu na svoje slabosti umesto na svoju dobru stranu. To donosi više štete nego koristi. Moramo da radimo na tome da se i mi sami, ali da se i drugi fokusiraju na naše pozitivne osobine.

Nema bolje prakse za podizanje morala nego što je nadati se najboljem, verovati da će se stvari odvijati najbolje, a ne nagore; da ćemo doživeti uspeh, a ne neuspeh; da, šta god se dogodilo ili ne dogodilo, mi ćemo biti srećni.

bar budžet je jednak jakoj državi, što je jednako blagostanju. ▢

Igor Isailović, advokat